

*1

Runic: ᚱ ᚷ ᚱ ᚷ ᚱ ᚷ ᚱ ᚷ

Pronunciation: / ˌθri.ˈfɑl.θɑz/

adjective · a-stem

Meanings

triple, threefold

Etymology

From *pri- + *-falpaz.

Declension

Strong declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	þrifalþaz	þrifalþō	þrifalþa, -at, -atō	þrifalþai	þrifalþōz	þrifalþō
Acc.	þrifalþanġ	þrifalþġ	þrifalþa, -at, -atō	þrifalþanz	þrifalþōz	þrifalþō
Gen.	þrifalþas, þrifalþis	þrifalþaizōz	þrifalþas, þrifalþis	þrifalþaizġ	þrifalþaizġ	þrifalþaizġ
Dat.	þrifalþammai	þrifalþaizōi	þrifalþammai	þrifalþaimaz	þrifalþaimaz	þrifalþaimaz
Inst.	þrifalþanō	þrifalþaizō	þrifalþanō	þrifalþaimiz	þrifalþaimiz	þrifalþaimiz

Weak declension

Case	Sg. Masc.	Sg. Fem.	Sg. Neut.	Pl. Masc.	Pl. Fem.	Pl. Neut.
Nom.	þrifalþô	þrifalþǫ	þrifalþô	þrifalþaniz	þrifalþōniz	þrifalþōnō
Acc.	þrifalþanų	þrifalþōnų	þrifalþô	þrifalþanunz	þrifalþōnunz	þrifalþōnō
Gen.	þrifalþiniz	þrifalþōniz	þrifalþiniz	þrifalþanġ	þrifalþōnġ	þrifalþanġ
Dat.	þrifalþini	þrifalþōni	þrifalþini	þrifalþammaz	þrifalþōmaz	þrifalþammaz
Inst.	þrifalþinē	þrifalþōnē	þrifalþinē	þrifalþammiz	þrifalþōmiz	þrifalþammiz

Descendants

- *þrifalþ (Proto-West Germanic)
 - thrifald (Old Frisian)
- *þrifalþ (Proto-West Germanic)
 - *þrifald (Old Dutch)
 - *drievoult (Middle Dutch)
 - drievoud, drievoudig (Dutch)
- *þrifalþ (Proto-West Germanic)
 - þrifeald, þrīfeald, þrīofeald, þryfeald, þrīefeald, þrīefald, þrēofeald (Old English)
 - þrefald, thrifald, threfold (Middle English)
 - threefold (English)
- *þrifalþ (Proto-West Germanic)
 - drīfalt (Old High German)
 - drīvalt (Middle High German)
 - dreifalt, dreifältig (German)
- *þrifalþ (Proto-West Germanic)
 - *þrifald (Old Saxon)
 - drēvōlt, drēvalt, drīvōlt (Middle Low German)
- þrefaldr (Old Norse)
 - þrefaldur (Icelandic)
- þrefaldr (Old Norse)
 - þrefaldugher (Old Swedish)
 - trefaldig (Swedish)

[View on Wiktionary](#)